

Full diocesà

17 de març del 2019

p4 – Vacances per a Famílies Nombroses

p8 – "Un seminari segons la visió diocesana"

El metge de Sta. Coloma

Dissabte vinent, dia 23 de març, serà beatificat a Tarragona Marià Mullerat i Soldevila.

Nasqué a Santa Coloma de Queralt, en aquell moment diòcesi de Vic, el 24 de març de 1897. Fou el sisè de set germans. En 1914 va començar a fer la carrera de medicina a la Universitat de Barcelona. Es va distingir per la seva aplicació i per la professió i defensa de la fe. Fou un dels estudiants més actius, que recorria, especialment durant les vacances, diversos pobles i ciutats fent conferències sobre temes catòlics i sociopolítics de conformitat amb la doctrina de l'Església. Va obtenir la llicenciatura en medicina i cirurgia l'octubre de 1921.

Des del novembre de 1918 va entaular una correspondència epistolar amb la jove Dolors Sans i Bové amb vista a contraure matrimoni, que es va verificar a Arbeca, on exercí de metge. Del matrimoni van néixer cinc filles, encara que la primogènita va morir tot just nascuda el gener de 1923. Les quatre restants van rebre una formació profundament cristiana. Fou membre de l'associació dels Exercicis Espirituals Parroquials, l'Apostolat de l'Oració i del grup de Perseverança en la Fe. Animava els malalts greus a rebre els sagraments, assistia els pobres de franc i fins i tot els ajudava materialment.

(Continua a la pàgina 6.)

«Es trasmudà l'aspecte de la seva cara i el seu vestit es tornà blanc»

Diumenge II de Quaresma / Cicle C

Lectura del llibre del Gènesi

En aquells dies, Déu va fer sortir fora Abram i li digué: «Mira el cel i posa't a comptar les estrelles, a veure si les pots comptar; doncs així serà la teva descendència.» Abram cregué en el Senyor i el Senyor ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa. Després li digué: «Jo sóc el Senyor, que t'he fet sortir d'Ur dels caldeus per donar-te aquest país; serà el teu heretatge.» Abram preguntà: «Quina garantia me'n doneu, Senyor?» Ell respongué: «Porta'm una vaca, una cabra i un moltó de tres anys, una tórtora i un colomí.» Li portà tots aquests animals, els partí per la meitat i posà cada meitat enfront de l'altra, però no va partir els ocells. Uns ocellots de presa volien abatré's sobre els cossos morts, però Abram els allunyava. Quan el sol s'anava a pondre, Abram caigué en un son profund i s'apoderà d'ell un gran terror, com una foscor. Després de la posta, quan ja s'havia fet fosc, veié un forn fumejant, una torxa encesa, que passava enmig dels animals partits. Aquell dia el Senyor va fer amb Abram una aliança i es comprometé en aquests termes: «Dono aquest país a la teva descendència, des del torrent d'Egipte fins al gran riu, el riu Euftrat.» (15,5-12.17-18)

Salm responsorial

El Senyor m'il·lumina i em salva.
(Salm 26)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

Germans, [seguiu el meu exemple i fixeu-vos en els qui viuen segons el model que teniu en mi. Us ho he dit sovint i ara ho repeteixo amb llàgrimes als ulls: N'hi ha molts que, pel seu estil de viure, són contraris a la creu del Crist. El terme on s'encaminen és de perdició, el déu que adoren és el ventre, i la seva glòria, la posen en les parts vergonyoses; tot el que aprecien són valors terrenals. Però] nosaltres tenim la nostra ciutadania al cel; d'allà esperem un Salvador, Jesucrist, el Senyor, que transformarà el nostre pobre cos per configurar-lo al seu cos gloriós, gràcies a aquella acció poderosa que li ha de sotmetre tot l'univers. Per tant, germans meus estimats i enyorats, vosaltres que sou el meu goig i la meva corona, manteniu-vos així, en el Senyor, estimats meus. (3,17-4,1)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Joan i Jaume i pujà a la muntanya a pregar. Mentre pregava, es trasmudà l'aspecte de la seva cara i el seu vestit es tornà blanc i espurnejant. Llavors dos homes es posaren a conversar amb ell. Eren Moisès i Elies, que es van aparèixer gloriosos, i parlaven del traspàs d'ell, que s'havia d'acomplir a Jerusalem. Pere i els seus companys estaven adormits profundament, però quan es desvetllaren, veieren la glòria de Jesús i els dos homes que eren amb ell. Quan aquests anaven a separar-se de Jesús, Pere li digué: «Mestre, que n'estem de bé, aquí dalt! Fem-hi tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.» Parlava sense saber què es deia. Mentre parlava es formà un núvol i els cobrí. Ells s'esglaiaren en veure que entraven dins el núvol. Llavors del núvol estant una veu digué: «Aquest és el meu Fill, el meu elegit; escolteu-lo.» Així que la veu hagué parlat, es van trobar amb Jesús tot sol. Ells guardaren el secret, i aquells dies no contaren a ningú res del que havien vist. (9,28b-36)

«Mira el cel i posa't a comptar les estrelles, a veure si les pots comptar; doncs així serà la teva descendència»

Agenda

Lit. hores: Setmana II

18 dilluns

— Sant Ciril de Jerusalem
— Sant Salvador d'Horta
Dn 9,4b-10/Salm 78/Lc 6, 36-38

19 dimarts

— Sant Josep, espòs de la benaurada Verge Maria i patró de l'Església
2Sa 7,4-5a.12-14a.16/Salm 88/Rm 4, 13.16-18.22/Mt 1,16.18-21.24a o bé Lc 2,41-51a

20 dimecres

— Sant Ambròs de Siena
— Santa Alexandra
Jr 18,18-20/Salm 30/Mt 20,17-28

21 dijous

— Sant Filemó
— Santa Fabiola
El traspàs de Sant Benet
Jr 17,5-10/Salm 1/Lc 16,19-31

22 divendres

Dia d'abstinència
— Sant Octavià
Gn 37,3-4.12-13a.17b-28/Salm 104/Mt 21,33-43.45-46

23 dissabte

— Sant Josep Oriol
Mi 7,14-15.18-20/Salm 102/Lc 15,1-3.11-32

24 diumenge III de Quaresma / Cicle C

— Sant Cebrià
— Santa Berta
— Santa Caterina de Suècia
Ex 3,1-8a.13-15/Salm 102/1Co 10, 1-6.10-12/Lc 13,1-9

Jesús, el nostre Horeb i el nostre Jordà

Jean Hakolimana, prev.

L'evangeli d'aquest diumenge, dit de la Transfiguració, posa en escena Jesús conversant amb Moisès i Elies sobre el traspàs de Jesús que s'havia d'acomplir a Jerusalem. Aquesta trobada, que l'evangeli situa dalt la muntanya, acaba amb una teofania, és a dir, una manifestació inconfusible de Déu per la seva veu: «Aquest és el meu Fill, el meu elegit; escolteu-lo.» La presència de Moisès i d'Elies serveixen per a aclarir el camí de Jesús, ja que tots dos van experimentar quelcom semblant molt abans. Moisès va viure el pas del mar roig abans de trobar-se cara a cara amb Déu a la muntanya de l'Horeb. Igualment, Elies va travessar el Jordà per trobar-se cara a cara amb Déu a l'Horeb. Tots aquests traspàsos i trobaments convergeixen en Jesús, l'elegit de Déu a qui hem d'escoltar.

En Jesús vivim més que el pas de l'Èxode de Moisès. No ens encaminem cap a la terra promesa, sinó cap a la nostra vertadera pàtria, la vida eterna. Millor que el traspàs d'Elies, en Jesús travessem el torrent de la seva sang per viure alimentats del seu cos. Tanmateix, l'escolta és fonamental. A l'Horeb, Déu es va fer entendre a Moisès amb llamps i trons; en el cas d'Elies, va ser un ventijol suau. Tot això era una metàfora, una primícia de la veu autèntica del Pare que es dona en Fill, la seva pròpia Paraula. Jesús és el nostre Mar Roig, el nostre Jordà i el nostre Horeb. Necessitem escoltar Jesús viu en el més íntim del nostre ésser. A tots, predicadors i poble fidel, ens cal escoltar el seu Evangeli, no des de fora sinó des de dins. Deixar que les seves paraules baixin dels nostres caps fins al cor. La nostra fe serà més forta, més joiosa i més contagiosa.

La imatge

La Transfiguració emmarca la vivència quaresmal:

- Havent anat a la muntanya per pregar, s'escolta la veu de Déu sobre qui és Jesús. Al creient li toca d'escoltar-lo.
- Moisès i Elies, la Llei i els Profetes, parlen amb ell de la passió i mort que haurà de patir, fets que anuncien el camí dels seguidors.
- Els deixebles no han entès què ha passat ni què vol dir; ho explicaran després de la resurrecció.

[La Transfiguració \(1865\). Carl Bloch](#)

Torna el Projecte de Vacances per a Famílies Nombroses

Estiu 2019

L'estiu vinent, per tercera vegada, tirem endavant el Projecte de Vacances per a Famílies Nombroses. Ara ja són moltes les famílies que han pogut gaudir d'unes petites vacances, senzilles però molt gratificants, amb un especial acolliment i en un entorn molt agradable i propici per al descans i la bona convivència de les famílies, que sovint els seria difícil trobar. Les cases que s'ofereixen són:

- Rectoria de Cambrils (Solsonès)
- Rectoria de Vila-sana (Pla d'Urgell)
- Hostatgeria del santuari de Lurdes de la Nou (Berguedà)

Posem a disposició l'enllaç:

<http://bisbatsolsona.cat/vacances-families-nombroses/> o bé www.bisbatsolsona.cat (projectes en curs), on s'han de fer les inscripcions des del dia 15 de març fins al 31 de maig. Si pertany a una família nombrosa, et convidem a participar-hi!

Activitats dels seminaristes

Visita a la casa d'acollida de dones "Les Vetlladores"

Amb motiu del Dia del Seminari, el diumenge 3 de març en Francesc Domènech, en Rubén Bonsfills, en Jordi Marques, seminaristes majors, i en Jacob Budz, seminarista menor, van assistir a les misses de Bagà, Navàs, Puig-Reig i Berga per tal de donar el seu testimoni vocacional, i també posar al corrent als fidels laics de la situació econòmica dels nostres Seminaris Major i Menor. Després de les misses, es van trobar per a un dinar de germanor a la casa d'acollida per a dones "Les Vetlladores". El dinar va transcórrer en un clima ple de joia i fraternitat, on va haver-hi l'oportunitat de compartir en comunió les diverses realitats religioses presents. Hi hagué la presència del bisbe Xavier, el matrimoni encarregat del projecte, en Ferran i l'Aude i els seus fills, els capellans convidats, i també les dones que viuen a la casa amb els seus fills. Els seminaristes van estar profundament agraïts de poder conèixer aquesta realitat diocesana, en la qual s'hi fa present l'ajuda essencial i l'acollida a dones amb o sense fills, que es troben en situació de desemparament. Alhora també van estar agraïts per l'oportunitat d'establir un petit

diàleg posterior al dinar en el qual van conèixer el testimoni particular del matrimoni encarregat.

Pregària del Dia del Seminari

Pare Sant, Vós heu volgut que el misteri de salvació que va dur a terme el vostre Fill Nostre Senyor Jesucrist, fos prolongat a través d'homes configurats amb el seu sacerdoti. Feu que a tota l'Església es desvetlli el desig que molts siguin cridats al vostre servei.

Que els sacerdots siguin exemplars amb una vida santa.
Que la vida consagrada sigui testimoni del vostre inefable amor.
Que les famílies siguin escola de discerniment.

Pare, feu de la vostra Església un si matern fecund per l'acció de l'Esperit Sant, en el qual molts escoltin la vostra crida al ministeri sacerdotal. Que els nostres seminaris siguin llocs d'encontre i comunió en el cor de l'Església, per a la formació de pastors segons el vostre cor. Amén.

Comiat de les germanes Josefines

Montserrat Canal / Foto: Boixadera

La comunitat de germanes Josefines es va acomiadar de la parròquia de Cardona, després de 130 anys al capdavant de la Residència de Sant Jaume. El dia 17 de febrer es va celebrar una missa, presidida pel bisbe de Solsona i concelebrada per Mn. Carles Pubill, Mn. Antoni Guixé i el P. Jordi Castanyer, delegat de la Vida Consagrada.

També hi van assistir l'alcalde de Cardona, la resta de germanes Josefines que han estat a Cardona durant els últims anys i moltíssims feligresos de la parròquia. La Coral Cardonina va donar solemnitat a la celebració.

A l'inici es va fer la lectura d'agraïments i l'ofrena d'un ciri encès (simbolitzant la llum que han estat les germanes) a càrrec de diferents persones, entitats i treballadores de la Residència. En acabar l'eucaristia hi va haver els parlaments del senyor bisbe, de l'alcalde, de la mare general de la congregació i de la superiora de la comunitat de Filles de Sant Josep.

A la sortida es va repartir coca i xocolata a tothom. Una tarda festiva plena d'agraïment i emoció. Germanes Josefines, no us diem adéu, sinó gràcies i que el Senyor us beneeixi.
Notícia sencera i més fotografies a la pàgina web del bisbat.

Pelegrinatge a Grècia: les petjades de sant Pau

La parròquia de Cardona organitza un pelegrinatge, obert a tothom, a Grècia seguint les petjades de sant Pau i descobrint els orígens de la cultura mediterrània, del 23 al 30 de juliol d'enguany. L'itinerari d'aquests vuit dies de viatge serà el següent:

1r dia: Barcelona - Atenes - Delfos (ciutat mitològica amb un jaciment arqueològic); **2n dia:** Delfos - Kalambaka (petita localitat de la plana de Tessàlia); **3r dia:** Kalambaka - Monestirs de Meteora (coneguts també com a monestirs suspesos al cel) - Atenes; allotjament a Atenes; **4t dia:** Atenes (bressol de la civilització occidental, amb visita al famós conjunt arqueològic de l'Acròpolis i del Partenó); **5è dia:** Atenes, amb creuer per les illes Saròniques (excursió d'un dia en vaixell); **6è dia:** Atenes - Corint (ciutat molt important en la vida de sant Pau) i el seu canal - Micenes - Nàuplia; **7è dia:** Nàuplia - Epidaure (jaciment arqueològic i teatre) - Atenes; **8è dia:** Atenes - Barcelona (retorn a casa).

Informació: www.bisbatsolsona.cat, 93 869 10 45, carlespubill@hotmail.com.

Dissabte vinent serà beatificat Marià Mullerat i Soldevila

Redacció

(Prové de la pàgina 1.)

Fou escollit alcalde d'Arbeca el 29 de març de 1924 i va exercir el càrrec durant dos triennis consecutius, fins al març de 1930. La seva elecció no va ser motivada per la pertinença a cap partit polític. Era respectat pels seus conciutadans i va treballar en favor d'una convivència en pau entre els habitants de la vila; va impulsar el progrés en els diferents àmbits, també en el religiós. Gaudia d'un gran prestigi a la província.

En proclamar-se la Segona República es va manifestar molt conscient de la gravetat de la situació i del perill que corria la seva pròpia existència, a causa de la fe que professava en l'àmbit personal i professional. Fou tret violentament del seu domicili el matí del 13 d'agost de 1936.

En Marià va veure des del primer moment que el perseguïen per la seva significació catòlica. Demanà llavors una vegada més a la seva esposa que perdonés els perseguidors, com ell els perdonava. Abans d'obligar-lo a sortir de la llar van llançar per un balcó objectes religiosos que li pertanyien. Amuntegats al mig del carrer, hi van calar foc.

Ell ni va deixar de fer el bé. Va curar un dels seus botxins d'una ferida que es va causar a si mateix en disparar-se-li l'arma homicida que portava a les mans. Féu així mateix una recepta per al fill que tenia malalt un dels botxins. A més, pujat ja al camió que el conduiria al lloc triat per a l'assassinat, va recordar els seus pacients. Va demanar un llapis i paper i va escriure-hi els noms dels qui esperaven la seva visita professional. Després va pregar a algú del seu entorn que fes arribar aquella llista a un altre metge del poble perquè mantingués sota la seva cura els qui ja mai no podria atendre.

Amb cinc detinguts més, va ser portat al lloc denominat «el Pla», a uns tres quilòmetres de distància d'Arbeca. Exhortava a l'oració els seus companys detinguts i, en concret, al penediment.

Una persona que passava per aquell lloc va sentir que pronunciava aquestes paraules: «A les vostres mans, Senyor,

encomano el meu esperit.» Abans de matar-lo li van assaltar un cop a la cara amb una aixada. De l'impacte rebut li van saltar les dents.

Amb els impactes de les bales en els seus cossos i quan, almenys alguns, estaven encara amb vida, els van ruixar amb gasolina i els van calar foc. Es van sentir els seus laments de dolor des de lluny.

Principals actes programats

Dissabte vinent, a les onze del matí, a la catedral de Tarragona tindrà lloc la solemne beatificació del servent de Déu Marià Mullerat i Soldevila. La celebració serà presidida pel cardenal Angelo Becciu, prefecte de la Congregació de les Causes dels Sants. El dia anterior, a les set del vespre, es farà un viacrucis a l'amfiteatre romà.

El Seminari, missió de tots

Jaume Casamitjana, prev.

La vocació al sacerdoci és un regal de Déu a l'Església que requereix la participació activa per part de tots nosaltres, membres del Cos de Crist. Aquesta ferma convicció és la que subjau al lema de la campanya vocacional d'aquest any: «El Seminari, missió de tots.»

El nostre testimoni en el treball pastoral quotidià, l'acompanyament previ a l'ingrés al Seminari, el paper de la família i de les parròquies, són del tot necessaris perquè la crida de Déu sigui escoltada en qualsevol moment de la vida. Per tant, tots som responsables de la pastoral vocacional. Això significa que tota la comunitat eclesial s'hi ha d'implicar a l'hora de suscitar, acollir, sostenir i acompanyar les vocacions al sacerdoci. Ha de ser una prioritat en les

nostres diòcesis que no admet demora.

Ara bé, tota pastoral vocacional ha de partir d'una premissa que hem de recordar una vegada i una altra: la confiança plena que no faltaran pastors a la nostra Església, perquè experimentem cada dia que Déu és amb nosaltres i que el seu Esperit guia els nostres passos. No podem, per tant, caure ni en la resignació ni en el desànim.

Això s'ha d'expressar en la nostra pregària indefallent. Hem de mostrar al Senyor que tenim desig espiritual de moltíssimes vocacions sacerdotals, demanant constantment que ens beneeixi amb aquest do tan gran. Seria ideal, per exemple, que en cada parròquia hi hagués un grup d'oració setmanal amb aquesta intenció.

El llibre

«A Déu, ningú no l'ha vist mai»
(Jn 1,18)

P.R. Tragan / Marinella Perroni

Ed. Claret. Barcelona 2018. 352 pp.

Amb el subtítol *Una guia per a l'evangeli de Joan*, aquests dos professors de Sagrada Escriptura van publicar en italià i més recentment en català aquest documentat estudi per tal de, com diuen ells mateixos, «recuperar tota la virtualitat de la cristologia joànica». De fet, representa per al lector una valuosa eina per a reconèixer la importància literària i teològica de l'evangeli atribuït a sant Joan Evangelista i per a entendre més bé el seu missatge.

El volum s'estructura, després de la Introducció, en una Primera part («Un escrit, una bona notícia»), distribuïda en quatre capítols, una Segona part («Un evangeli, moltes preguntes»), distribuïda en tres capítols, una Tercera part («Selecció de textos») i una Conclusió. Produeix al lector una sensació de descobriment i alhora satisfacció.

Glossa

Un seminari segons la visió diocesana

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Avui celebrem el Dia del Seminari: la jornada d'oració i de col·laboració econòmica a favor de la formació dels futurs sacerdots de la nostra diòcesi. El seminari ha de reformar-se a la llum de la visió diocesana. Les preguntes que han de guiar aquesta renovació són: quina ha de ser la formació dels principals capdavanters de les comunitats parroquials evangelitzadores? Quina la dels que hauran d'anar a engendrar de zero aquestes comunitats? Si els seminaristes no podran ser rectors d'una parròquia com sempre hem vist, com hem de pensar el seminari per al ministeri que hauran de dur a terme aquests nois d'aquí a uns anys?

El futur no serà anar a una parròquia a mantenir el poc que quedi de catequesi infantil, de pastoral caritativa, de visita als malalts i atenent, com fins ara, els que es morin i els pocs que demanin batejar-se o casar-se. Si preparem els seminaristes per a això, o no arribaran a ordenar-se o, en quatre dies, cauran en una depressió o en una adicció davant del panorama que es trobaran —esglésies buides i envellides, quatre famílies forasteres que demanen els sagraments de la iniciació cristiana sense cap més interès que tenir la canalla batejada i amb la primera comunió feta—.

La tasca dels preveres del demà serà: promoure un petit grup de deixebles missioners, un equip de laics ben evangelitzats; equipar-los per al primer anunci i per al discipulat; i fer-los responsables de la comunitat que anirà creixent perquè tothom desitgi, primer, ser deixeble i, poc a poc, ser missioner. El prevere del demà ha de maldar perquè aquesta comunitat evangelitzadora no necessiti altra atenció sacerdotal que l'eucaristia del diumenge, el sagrament de la reconciliació quinzenal, la predicació en cada encontre i el guiatge dels responsables de la comunitat. Una comunitat, per tant, capaç: sobretot d'evangelitzar i de fer-ho, també, enterrant els seus difunts, visitant els seus malalts, atenent els seus pobres i educant els seus infants i joves.

Aquesta manera d'exercir el ministeri, a l'estil dels primers apòstols, promptes a marxar a una altra parròquia per a fundar una nova comunitat, demana una formació diferent, demana un nou seminari que poc a poc hem d'anar pensant i implementant.

Preguem perquè molts se sentin atrets per aquest model de ministeri sacerdotal i ajudeu-nos econòmicament a fer-ho possible!

